

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 260/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan vuoksi on tarpeen luoda euromääräisten sähköisten maksujen yhdyntyneet markkinat, joilla ei tehdä eroa kansallisten ja rajatylittävien maksujen välillä. Yhtenäistä euromaksu-alueetta (Single European Payments Area), jäljempänä 'SEPA', koskevassa hankkeessa pyritään tätä varten kehittämään yhteiset unionin laajuiset maksupalvelut, joilla korvataan nykyiset kansalliset maksupalvelut. Avointen, yhteisten maksustandardien, -sääntöjen ja -käytänteiden käyttöönoton ansiosta ja yhdyntyneen maksunkäsittelyn välityksellä SEPA:n odotetaan tarjoavan unionin kansalaisille ja yrityksille turvallisia, hinnoiltaan kilpailukykyisiä, käyttäjäystävällisiä ja luotettavia euromaksupalveluja. Tämän olisi koskettava SEPA-maksuja kansallisten rajojen sisä- ja ulkopuolella samoin perusehdoin ja soveltaen samoja oikeuksia ja velvoitteita riippumatta sijainnista unionissa. SEPA olisi toteutettava tavalla, joka helpottaa uusien toimijoiden pääsyä markkinoille ja uusien tuotteiden kehittämistä sekä luo suotuisat edellytykset kilpailun lisääntymiselle maksupalvelujen alalla sekä maksuihin liittyvien innovaatioiden esteettömälle kehittämiselle ja no-

pealle unionin laajuiselle käyttöönotolle. Tämän seurauksena parempien mittakaavaetujen, tehostuneen toiminnan ja lisääntyneen kilpailun odotetaan painavan sähköisten euromaksupalvelujen hintoja alaspäin siten, että palvelut perustuvat parhaiten soveltuviin ratkaisuihin. Tällä on määrä olla merkittäviä vaikutuksia erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa maksujen suorittaminen on muihin jäsenvaltioihin verrattuna suhteellisen kallista. Sen vuoksi SEPA:n siirtymisen ei olisi yleisesti katsoen nostettava kokonaishintoja maksupalvelunkäyttäjien kannalta yleensä eikä varsinkaan kuluttajien kannalta. Jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja, olisi päinvastoin edistettävä periaatetta, jonka mukaan korkeampia maksuja ei peritä. Komissio jatkaa maksualan hintakehityksen seuraamista, ja sitä kehoitetaan esittämään vuosittain sitä koskeva selvitys.

(2) SEPA:n menestys on taloudellisesti ja poliittisesti erittäin tärkeää. SEPA on täysin sopusoinnussa Eurooppa 2020 -strategian kanssa, jolla pyritään älykkäämpään talouteen, jossa vauraus syntyy innovoinnista ja käytettävissä olevien resurssien tehokkaammasta käytöstä. Nopean SEPA:n siirtymisen merkitystä ovat tähdentäneet Euroopan parlamentti SEPA:n täytäntöönpanosta 12 päivänä maaliskuuta 2009 ⁽⁴⁾ ja 10 päivänä maaliskuuta 2010 ⁽⁵⁾ antamissaan päätöslauselmissa sekä neuvosto 2 päivänä joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä.

(3) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽⁶⁾ tarjoaa nykyaikaisen oikeudellisen perustan maksupalvelujen sisämarkkinoiden luomiselle, jossa SEPA on keskeinen osatekijä.

(4) Rajatylittävistä maksuista yhteisössä 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009 ⁽⁷⁾ sisältää myös useita SEPA:n onnistumista helpottavia toimenpiteitä, kuten sen periaatteen laajentamisen, jonka mukaan rajatylittävistä suoraveloituksista peritään samansuuruisia palvelumaksuja, ja suoraveloituksiin liittyvän saavutettavuuden.

(5) Itsesääntelytoimet, joita Euroopan pankkiala on toteuttanut SEPA-aloitteen johdosta, eivät ole osoittautuneet riittäväksi keinoksi edistää yhtenäistä siirtymistä unionin laajuisiin tilisiirto- ja suoraveloitustajärjestelyihin sekä kysyntäettä tarjontapuolella. Etenkään kuluttajien ja muiden käyttäjien etuja ei ole otettu riittävästi ja avoimella tavoin huomioon. Kaikkien asianomaisten sidosryhmien äänen olisi tultava kuulluksi. Tähän itsesääntelyprosessiin ei

⁽¹⁾ EUVL C 155, 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 74.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. helmikuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 166.

⁽⁵⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

ole myöskään sovellettu asianmukaisia ohjausmekanismeja, mikä saattaa olla osasyynä kysyntäpuolen hitaaseen siirtymiseen. Vaikka SEPA-neuvoston äskettäinen perustaminen merkitsee huomattavaa parannusta SEPA-hankkeen hallinnossa, hallinto on silti pohjimmiltaan ja muodollisesti vielä hyvin suurelta osin Euroopan maksuneuvoston (European Payments Council), jäljempänä 'EPC', käsissä. Siksi komission olisi tarkasteltava koko SEPA-hankkeen hallintojärjestelyjä uudelleen ennen vuoden 2012 loppua ja tehtävä tarvittaessa ehdotus. Tässä uudelleentarkastelussa olisi tutkittava muun muassa EPC:n kokoonpanoa, EPC:n ja yleisen hallintorakenteen, kuten SEPA-neuvoston, välistä vuorovaikutusta sekä tämän yleisen rakenteen tehtäviä.

- (6) Ainoastaan nopea ja täysimittainen siirtyminen unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin tuottaa yhdenyhteiden maksumarkkinoiden kaikki edut, jolloin on mahdollista poistaa perinteisten ja SEPA-tuotteiden rinnakkaisesta käytöstä aiheutuvat suuret kustannukset. Sen vuoksi olisi annettava säännöt, joita sovelletaan kaikkien euromääräisten tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien toteuttamiseen unionissa. Tässä vaiheessa maksukorttitapahtumat olisi kuitenkin jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle, koska unionissa suoritettavia korttimaksuja koskevat yhteiset standardit ovat vielä kehitteillä. Rahan siirron, sisäisesti käsiteltävien maksujen, suurten maksutapahtumien, maksujen, joita maksupalveluntarjoajat toteuttavat keskenään omalle tililleen, ja matkapuhelimen välityksellä tai televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella suoritettavien maksujen ei olisi kuuluttava mainittujen sääntöjen soveltamisalaan, koska nämä maksupalvelut eivät ole verrattavissa tilisiirtoihin tai suoraveloituksiin. Maksutapahtumien, jotka on käynnistetty myyntipaikassa maksukortilla tai jotka on käynnistetty jollain muulla laitteella, kuten matkapuhelimella, joko myyntipaikassa tai etätoimenpiteenä ja jotka johtavat suoraan tilisiirtoon tai suoraveloitukseen olemassa olevin kansallisin peruspankkitilinumeroin (Basic Bank Account Number, jäljempänä 'BBAN') tai kansainvälisin pankkitilinumeroin (International Bank Account Number), jäljempänä 'IBAN', yksilöidyltä maksutililtä ja näin yksilöidylle maksutilille, olisi kuitenkin kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Suuria maksuja välittävien maksujärjestelmien käsittelemiä maksuja ei ole niiden erityispiirteiden vuoksi aiheellista ottaa tämän asetuksen soveltamisalan piiriin, koska ne ovat erittäin kiireellisiä ja etupäässä määrältään suuria. Suoraveloituskasuja ei kuitenkaan olisi jätettävä tällä tavoin asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, ellei maksaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että maksu ohjataan suuria maksuja välittävän maksujärjestelmän kautta.
- (7) Tällä hetkellä on olemassa etupäässä Internetin välityksellä suoritettavia maksuja varten useita maksupalveluja, joissa myös käytetään IBAN-tilinumeroa ja pankin yksilöivää BIC-koodia (Business Identifier Code), jäljempänä 'BIC', ja jotka perustuvat tilisiirtoon ja suoraveloitukseen, mutta joissa on lisäominaisuuksia. Näiden palvelujen odotetaan laajenevan nykyisten kansallisten rajojensa ulkopuolelle, ja niillä voidaan mahdollisesti täyttää innovatiivisten, turvallisten ja edullisten maksupalvelujen tarve kuluttajien keskuudessa. Jotta tällaisia palveluita ei suljettaisi pois markkinoilta, tässä asetuksessa säädettyjä tilisiirtoa ja suoraveloitusta koskevia määräaika-

päätymistä olisi sovellettava ainoastaan näiden maksutapahtumien perustana olevaan tilisiirtoon tai suoraveloitukseen.

- (8) Suurimmassa osassa unionissa suoritettavista maksutapahtumissa on mahdollista yksilöidä yksittäinen maksutili käyttäen ainoastaan IBAN-tilinumeroa mainitsematta lisäksi BIC-koodia. Tämän vuoksi joidenkin jäsenvaltioiden pankit ovat jo perustaneet luettelon tai tietokannan tai ottaneet käyttöön muun teknisen välineen, jonka avulla voidaan yksilöidä tiettyä IBAN-tilinumeroa vastaava BIC-koodi. Jäljelle jää ainoastaan hyvin pieni määrä tapauksia, joissa BIC-koodi vaaditaan. Vaikuttaa perusteettomalta ja kohtuuttoman hankalalta velvoittaa kaikkia maksajia ja maksunsaajia kaikkialla unionissa toimittamaan aina BIC-koodi IBAN-tilinumeron lisäksi pelkästään siksi, että se on nykyisin tarpeen joissakin harvoissa tapauksissa. Olisi paljon yksinkertaisempaa, jos maksupalveluntarjoajat ja muut osapuolet ratkaisisivat ja estäisivät tapaukset, joissa maksutiliä ei voida yksilöidä yksiselitteisesti IBAN-tilinumeron avulla. Siksi olisi kehitettävä tarvittavat tekniset välineet, jotta kaikki käyttäjät voivat yksilöidä maksutilin yksiselitteisesti pelkästään IBAN-tilinumeron avulla.
- (9) Jotta tilisiirto voidaan suorittaa, maksunsaajan maksutilin on oltava saavutettavissa. Tästä syystä koko unionissa olisi asetettava saavutettavuutta koskeva velvoite, joka edistäisi unionin laajusten tilisiirto- ja suoraveloituspalvelujen onnistunutta käyttöönottoa. Avoimuuden lisäämiseksi tämä velvoite ja asetuksella (EY) N:o 924/2009 jo käyttöön otettu velvoite, joka koskee suoraveloitukseen liittyvää saavutettavissa oloa, olisi yhdistettävä yhteen ainoaan säädökseen. Kaikkien maksunsaajien maksutilien, jotka ovat saavutettavissa kansallista tilisiirtoa varten, olisi oltava saavutettavissa myös unionin laajuisen tilisiirtojärjestelmän välityksellä. Kaikkien maksajien maksutilien, jotka ovat saavutettavissa kansallista suoraveloitusta varten, olisi oltava saavutettavissa myös unionin laajuisen suoraveloitujärjestelmän välityksellä. Tätä olisi sovellettava siitä riippumatta, päättääkö maksupalveluntarjoaja osallistua tiettyyn tilisiirto- tai suoraveloitujärjestelyyn.
- (10) Tekninen yhteentoimivuus on kilpailun ennakoedellytys. Jotta voidaan luoda sähköisten maksujärjestelmien yhdenyhteiset markkinat euromääräisiä maksuja varten, on olennaisen tärkeää, että liiketoimintasäännöt tai tekniset esteet, kuten pakollinen osallistuminen useampaan kuin yhteen rajatylittävien maksujen suoritusjärjestelmään, eivät haittaa tilisiirtojen ja suoraveloitusten käsittelyä. Tilisiirrot ja suoraveloitukset olisi suoritettava sellaisen järjestelyn mukaisesti, jonka perussääntöjä noudattavat ne maksupalveluntarjoajat, jotka edustavat valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta jäsenvaltioita ja muodostavat enemmistön unionin maksupalveluntarjoajista, ja joita perussääntöjä sovelletaan sekä rajaylittäviin että puhtaasti kansallisiin tilisiirto- ja suoraveloituskasutapahtumiin. Jos tällaisten maksujen käsittelyä varten on useampi kuin yksi maksujärjestelmä, näiden maksujärjestelmien olisi oltava yhteentoimivia siten, että niissä käytetään unionin laajuisia ja kansainvälisiä standardeja, jotta kaikki maksupalvelunkäyttäjät ja kaikki maksupalveluntarjoajat voisivat käyttää vaivattomien pienten euromääräisten maksujen tarjoamia etuja koko unionissa.

- (11) Vaikka yritysten välisen tilisiirto- tai suoraveloitussjärjestelyjen onkin noudatettava kaikkia muita tämän asetuksen säännöksiä, mukaan lukien samojen rajatylittäviin ja kansallisiin maksutapahtumiin sovellettavien sääntöjen noudattaminen, olisi vaatimusta, jonka mukaan osallistujien on edustettava valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta jäsenvaltioita, yritysmarkkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen sovellettava ainoastaan siltä osin kuin yritysten välisiä tilisiirto- tai suoraveloituspalveluja tarjoavien maksupalveluntarjoajien olisi edustettava valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosasta niitä jäsenvaltioita, joissa tällaisia palveluja on saatavilla, ja muodostettava tällaisia palveluja unionissa tarjoavien maksupalveluntarjoajien enemmistö.
- (12) On ratkaisevan tärkeää yksilöidä tekniset vaatimukset, joissa yksiselitteisesti määritetään ominaisuudet, joiden mukaisia asianmukaisten hallintojärjestelyjen puitteissa kehitettävien unionin laajuisten maksujärjestelyjen on oltava maksujärjestelmien välisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Tällaiset tekniset vaatimukset eivät saisi rajoittaa joustavuutta eivätkä innovointia, vaan niiden olisi oltava avoimia ja neutraaleja maksumarkkinoiden mahdollisten uusien muutosten ja parannusten suhteen. Teknisten vaatimusten suunnittelussa olisi otettava huomioon tilisiirtojen ja suoraveloitusten erityispiirteet erityisesti maksusanoman sisältäviin tietoalkoioiden osalta.
- (13) On tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan maksupalvelunkäyttäjien luottamusta tällaisten palvelujen ja erityisesti suoraveloituspalvelujen käyttöön. Tällaisten toimenpiteiden olisi mahdollistettava se, että maksajat voivat määrätä maksupalveluntarjoajansa rajoittamaan suoraveloitussperinnän tiettyyn summaan tai tiettyyn jaksootukseen ja laatimaan ”hyvien” ja ”huonojen” maksunsaajien luetteloja. On aiheellista, että kuluttajat voivat hyötyä tällaisista tarkastuksista unionin laajuisten suoraveloitussjärjestelyjä käyttöön otettaessa. Tällaisten maksunsaajien tarkastusten käytännön toteutuksen kannalta on kuitenkin tärkeää, että maksupalveluntarjoajat pystyvät tekemään tarkastuksia IBAN-tilinumeron perusteella ja tarvittaessa siirtymäkauten ajan BIC-koodin tai muun yksilöityjen maksunsaajien yksilöllisen velkojatunnuksen perusteella. Direktiivissä 2007/64/EY on jo säädetty muista käyttäjien asiaan liittyvistä oikeuksista, jotka olisi turvattava täysimääräisesti.
- (14) Tekninen standardointi on unionin maksumarkkinoiden kaltaisten verkkojen integroinnin kulmakivi. Kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämien standardien käytön olisi oltava pakollista tietystä päivästä alkaen kaikissa asiaankuuluviissa maksutapahtumissa. Maksujen osalta tällaisia pakollisia standardeja ovat IBAN, BIC sekä finanssipalvelujen ISO 20022 XML -sanomastandardi. Unionin laajuinen täysimittainen yhteentoimivuus edellyttää sen vuoksi, että kaikki maksupalveluntarjoajat käyttävät mainittuja standardeja. Erityisesti olisi edistettävä IBAN-tilinumeroiden ja BIC-koodien pakollista käyttöä, kun se on tarpeen, toteuttamalla jäsenvaltioissa laajoja viestintä- ja helpottamistoimenpiteitä, jotta voidaan sujuvoittaa ja helpottaa erityisesti kuluttajien siirtymistä unionin laajuisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin. Maksupalveluntarjoajien olisi voitava sopia kahden- tai monenvälisesti latinalaisen perusmerkistön laajentamisesta siten, että se tukee standardimuotoisten SEPA-sanomien alueellisia muunnelmia.
- (15) On ehdottoman välttämätöntä, että kaikille toimijoille ja erityisesti unionin kansalaisille annetaan ajoissa ja asianmukaisesti tietoa, jotta he olisivat täysin valmistautuneita SEPAn tuomiin muutoksiin. Keskeisten sidosryhmien, kuten maksupalveluntarjoajien, viranomaisten ja kansallisten keskuspankkien, sekä muiden säännöllisiä maksuja paljon käyttävien olisi siksi toteutettava tarpeen mukaisia ja tarvittaessa kohdeyleisöön sovitettuja erityisiä laajoja tiedotuskampanjoita, joilla lisätään yleisön tietoisuutta ja valmistellaan kansalaisia SEPAn siirtymiseen. Kansalaisille on erityisesti tarpeen antaa tietoa siirtymisestä nykyisistä kansallisista BBAN-tilinumeroista kansainvälisten IBAN-tilinumeroihin. Kansallisilla SEPA-koordinointikomiteoilla on parhaat edellytykset sovittaa yhteen tällaisia tiedotuskampanjoita.
- (16) Jotta voidaan mahdollistaa yhteensovitettu siirtymisprosessi, jonka seurauksena järjestelmästä tulisi kuluttajien kannalta selkeä ja yksinkertainen, on asianmukaista asettaa siirtymiselle yksi ainoa määräpäivä, johon mennessä kaikkien tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien olisi täytettävä kyseessä olevat tekniset vaatimukset, ja jättää samalla markkinat avoimiksi uudelle kehitykselle ja innovoinnille.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi siirtymäkautena voitava sallia, että maksupalveluntarjoajat antavat kuluttajille mahdollisuuden käyttää edelleen BBAN-tilinumeroa kansallisissa maksutapahtumissa edellyttäen, että yhteentoimivuus varmistetaan siten, että kyseinen maksupalveluntarjoaja muuntaa BBAN-tilinumeron teknisesti ja turvallisesti vastaavaksi yksilölliseksi maksutilitunnisteeksi. Maksupalveluntarjoaja ei saisi periä mitään tähän palveluun suoraan tai välillisesti liittyviä maksuja tai hintoja.
- (18) Vaikka tilisiirto- ja suoraveloituspalvelujen kehityksen taso vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, kaikkien tarvittavien prosessien toteuttamisen mahdollistavan riittävän täytäntöönpanokauden loppuun asetettava yhteinen määräpäivä edistäisi yhteensovitettua, johdonmukaista ja yhdenmukaista siirtymistä SEPAn ja auttaisi estämään kahden nopeuden SEPA-järjestelmän syntymisen, joka aiheuttaisi kuluttajille suurta sekaannusta.
- (19) Maksupalveluntarjoajille ja -käyttäjille olisi annettava riittävästi aikaa mukautua teknisiin vaatimuksiin. Tämä mukautumisjakso ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti viivästyttää kuluttajille koituvia hyötyjä tai rangaista ennakoivia toimijoita, jotka ovat jo alkaneet siirtyä SEPAn. Maksupalveluntarjoajien olisi tarjottava vähittäisasiakkailleen kotimaan maksutapahtumia ja rajatylittäviä maksutapahtumia varten tarvittavia teknisiä palveluja, jotta varmistetaan sujuva ja turvallinen siirtyminen tässä asetuksessa säädettyjen teknisten vaatimusten noudattamiseen.

- (20) On tärkeää antaa maksualalle suoraveloituksia koskevia liiketoimintamalleja koskeva oikeusvarmuus. On olennaisen tärkeää säännellä suoraveloituksiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja, jotta voidaan luoda tasapuoliset maksupalveluntarjoajien kilpailuedellytykset ja mahdollistaa siten suoraveloitusten yhtenäismarkkinoiden kehittyminen. Kustannukset voitaisiin kohdentaa tehokkaasti sisämarkkinoilla käyttämällä sellaisiin maksutapahtumiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja, joista kieltäydytään tai jotka hylätään, palautetaan tai siirretään takaisin siitä syystä, että niitä ei voida toteuttaa asianmukaisesti, tai jotka johtavat poikkeuskäsittelyyn (niin sanotut R-maksutapahtumat, joissa 'R' voi merkitä kieltäytymistä, hylkäämistä, palauttamista, siirtämistä takaisin, maksun peruuttamista ja peruutuspyyntöä). Toimivien eurooppalaisten suoraveloitushankkeiden toteutumisen kannalta vaikuttaisi sen vuoksi hyödylliseltä kieltää maksutapahtumakohtaiset monenväliset siirtohinnat. R-maksutapahtumakohtaiset siirtohinnat olisi kuitenkin sallittava tietyin ehdoin. Maksupalveluntarjoajien on avoimuuden ja kuluttajansuojan varmistamiseksi annettava kuluttajille selkeää ja ymmärrettävää tietoa R-maksutapahtumien siirtohinnoista. R-maksutapahtumia koskevilla säännöillä ei kuitenkaan rajoiteta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan soveltamista. Lisäksi olisi huomattava, että tavalliset suoraveloitukset ja korttimaksut ovat ominaisuuksiltaan erilaisia etenkin siltä osin, että maksunsaajien on helpompi kannustaa maksajia suoraveloituksen käyttöön, koska maksunsaajan ja maksajan välillä on jo sopimus, kun taas korttimaksuissa tällaista ennakkolta tehtyä sopimusta ei ole ja maksutapahtuma on usein yksittäinen ja epäsäännöllinen tapahtuma. Siksi suoraveloituksiin liittyviä monenvälisiä siirtohintoja koskevat säännökset eivät rajoita maksukorttitapahtumiin liittyvien monenvälisten siirtohintojen analysointia unionin kilpailusääntöjen mukaisesti. Tässä asetuksessa säädetty kieltö ei koske valinnaisia lisäpalveluja, jos ne ovat selvästi ja yksiselitteisesti erillisiä suoraveloituksia koskevista peruspalveluista ja jos maksupalveluntarjoajat ja maksupalvelunkäyttäjät voivat täysin vapaasti tarjota tai käyttää tällaisia palveluja. Niihin sovelletaan kuitenkin edelleen unionin tason ja kansallisia kilpailusääntöjä.
- (21) Näin ollen olisi rajoitettava ajallisesti mahdollisuutta soveltaa maksutapahtumakohtaisia monenvälisiä siirtohintoja kansallisissa ja rajatylittävissä suoraveloituksissa, ja olisi säädettävä yleiset ehdot, joilla siirtohintoja sovelletaan R-maksutapahtumiin.
- (22) Komission olisi seurattava R-maksutapahtumakohtaisten siirtohintojen tasoa unionissa. R-maksutapahtumakohtaisten siirtohintojen olisi lähennyttävä ajan myötä toisiaan sisämarkkinoilla, jotta ne eivät vaihtelee jäsenvaltioissa niin paljon, että tämä uhkaa tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (23) Joissakin jäsenvaltioissa on tiettyjä perinteisiä maksupalveluja, jotka ovat tilisiirtoja tai suoraveloituksia mutta joissa on, usein historiallisista tai oikeudellisista syistä, hyvin erityisiä toimintoja. Tällaisilla palveluilla toteutettujen maksutapahtumien määrä on yleensä erittäin pieni. Näin ollen tällaiset palvelut voidaan luokitella erityistuotteiksi. Sellaisen riittävän pitkän siirtymäkauden asettaminen näitä erityistuotteita varten, jolla siirtymisen vaikutukset maksupalvelunkäyttäjisiin saataisiin mahdollisimman vähäisiksi, helpottaisi kummankin markkinaosapuolen keskittymistä aluksi tilisiirtojen ja suoraveloitusten pääosan siirtämiseen, jolloin unionin yhdentyneiden maksu- ja pankkitoimien tarjoamia useimpia etuja voitaisiin hyödyntää aikaisemmin. Joissakin jäsenvaltioissa on erityisiä suoraveloituvälineitä, jotka muistuttavat hyvin paljon maksukorttitapahtumia sillä tavoin, että asiakas käyttää korttia myyntipisteessä maksutapahtuman käynnistämiseksi, mutta perustana oleva maksujärjestely on kuitenkin suoraveloitus. Tällaisissa maksutapahtumissa korttia käytetään ainoastaan tietojen lukemiseen, jotta voidaan tuottaa helpommin sähköisesti valtuutus, joka maksajan on allekirjoitettava myyntipisteessä. Vaikkei tällaista maksupalvelua voida luokitella erityistuotteeksi, tällaisiin maksupalveluihin liittyvä siirtymäkausi on tarpeen näiden maksutapahtumien huomattavan määrän vuoksi. Siirtymäkauden olisi oltava riittävän pitkä, jotta sidosryhmät voivat ottaa käyttöön asianmukaisen SEPA:n korvaavan järjestelmän.
- (24) Maksujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että maksajat, kuten kuluttajat, yritykset ja viranomaiset, voivat lähettää tilisiirtoja maksunsaajien maksutileille, joita ylläpitävät toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevat ja tämän asetuksen mukaisesti saavutettavissa olevat maksupalveluntarjoajat.
- (25) Jotta voidaan turvata joustava siirtyminen SEPAan, olisi voimassa olevan maksunsaajan luvan periaatteella suora-veloituksia perinteisessä maksujärjestelyssä oltava edelleen voimassa tässä asetuksessa siirtymiselle säädetyt määräpäivän jälkeen. Tällaisen luvan olisi katsottava merkitsevän maksupalveluntarjoajalle annettua suostumusta siihen, että maksun saaja saa toteuttaa maksajan toistuvat suoraveloitukset, jotka asianomainen maksunsaaja perii tämän asetuksen mukaisesti, jollei ole olemassa kansallista lainsäädäntöä, joka koskee sellaisten valtuutusten tai asiakassopimusten voimassaolon jatkumista, joilla suoraveloitustuotteita muutetaan niiden jatkumisen mahdollistavalla tavalla. Kuluttajien oikeuksia on kuitenkin suojeltava ja siinä tapauksessa, että olemassa olevaan suoraveloitustuotteeseen sisältyy ehdoton palautusoikeus, tällainen oikeus olisi pidettävä voimassa.
- (26) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden avulla ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien kantelujen tutkimisen, sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjistä, jotka eivät noudata tätä asetusta, voidaan tehdä kanteluita ja että tämä asetus voidaan panna täytäntöön tosiasiallisesti ja tehokkaasti hallinnollisilla tai oikeudellisilla suojakeinoilla. Tämän asetuksen noudattamisen edistämiseksi eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien sekä muiden maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin tai kansallisen lainsäädännön

nojalla nimettyjen asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joita ovat muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen).

- (27) Jäsenvaltioiden olisi annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että nämä seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että niitä sovelletaan. Seuraamuksia ei saisi soveltaa kuluttajiin.
- (28) Sen varmistamiseksi, että on mahdollista hakea muutosta, jos tätä asetusta on sovellettu väärin tai jos maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välillä esiintyy tästä asetuksesta johtuviin oikeuksiin ja velvoitteisiin liittyviä riitoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset kan- telu- ja muutoksenhakumenettelyt. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että näitä menettelyjä sovelletaan ainoastaan kuluttajiin tai ainoastaan kuluttajiin ja mikroyrityksiin.
- (29) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, Euroopan pankkiviranomaiselle sekä Euroopan keskuspankille kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Tarvittaessa kertomukseen olisi liitettävä ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.
- (30) Sen varmistamiseksi, että euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevat tekniset vaatimukset pysyvät ajan tasalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat näitä teknisiä vaatimuksia. Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa (N:o 39) konferenssi pani merkille komission aikomuksen vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset ja avoimet kuulemiset, myös kuulemalla Euroopan keskuspankkia ja kaikkia asianomaisia sidosryhmiä. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (31) Koska niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, sijaitsevat maksupalveluntarjoajat tarvitsevat valmistelu- aikaa valmistelun suorittamiseksi erityisesti muiden kuin niiden kansallisen rahayksikön määräämien maksu-

markkinoiden osalta, näiden maksupalveluntarjoajien olisi sallittava lykätä teknisten vaatimusten soveltamista tietyn ajaksi. Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, olisi kuitenkin täytettävä tekniset vaatimukset, jotta voidaan luoda todellinen eurooppalainen maksualue, joka vahvistaa sisämarkkinoita.

- (32) Laajan tuen varmistamiseksi SEPA-järjestelmälle on maksajien suojan korkea taso keskeisessä asemassa, etenkin suoraveloitustapahtumien osalta. EPC:n kehittämä nykyinen ja ainoa yleiseurooppalainen kuluttajia varten kehitetty suoraveloitujärjestely tarjoaa ehdottoman oikeuden hyväksytyjen maksujen palautukseen ilman kysymyksiä kahdeksan viikon ajan varojen veloittamisesta, mutta tälle palautusoikeudelle asetetaan kuitenkin useita ehtoja direktiivin 2007/64/EY 62 ja 63 artiklassa. Kun otetaan huomioon vallitseva markkinatilanne sekä tarve varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, näiden säännösten vaikutusta olisi arvioitava kertomuksessa, jonka komissio esittää direktiivin 2007/64/EY 87 artiklan mukaisesti viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille ja johon liitetään tarvittaessa tuon direktiivin tarkistamista koskeva ehdotus.
- (33) Tämän asetuksen nojalla tapahtuvaa henkilötietojen käsittelyä säännellään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY⁽²⁾. SEPA:n siirtymisen sekä maksuja koskevien yhteisten standardien ja sääntöjen käyttöönoton olisi perustuttava arkaluontoisten henkilötietojen suojelua jäsenvaltioissa koskevan kansallisen lainsäädännön noudattamiseen, ja sen yhteydessä olisi turvattava unionin kansalaisten edut.
- (34) SEPA-maksuihin ja -siirtoihin liittyvä rahaliikenteen sanomanvälitys ei kuulu terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa varten tapahtuvaa rahaliikenteen Euroopan unionista Yhdysvaltioon kulkevien sanomanvälitystietojen käsittelyä ja siirtämistä koskevan, 28 päivänä kesäkuuta 2010 tehdyn Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen⁽³⁾ soveltamisalaa.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevien teknisten ja liiketoimintaa koskevien vaatimusten säätäminen, vaan se voidaan laajuutensa tai vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EUVL L 195, 27.7.2010, s. 5.

- (36) Asetuksen (EY) N:o 924/2009 5 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden on poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitetyt maksuja koskevat kansalliset velvoitteet ilmoittaa maksutasetietoja koskevia tilastoja varten asiakkaidensa enintään 50 000 euron suuruiset maksutapahtumat. Välitettyihin maksuihin perustuvien maksutasetietojen kerääminen tilastoja varten aloitettiin valuutanvaihdon valvonnan päätyttyä, ja se on ollut muun muassa suorien kyselyjen rinnalla merkittävä tiedonlähde, joka on myötävaikuttanut tilastojen hyvään laatuun. Jotkin jäsenvaltiot päättivät 1990-luvun alussa turvautua enemmän yritysten ja kotitalouksien suoraan ilmoittamiin tietoihin kuin pankkien asiakkaidensa puolesta ilmoittamiin tietoihin. Vaikka välitetyt maksuja koskevat ilmoitukset ovat ratkaisu, joka koko yhteiskunnan kannalta vähentää maksutasetietojen keräämisen kustannuksia mutta takaa samalla laadukkaat tilastot, pelkätään rajatylittävien maksujen kannalta tarkasteltuna tällaisten ilmoitusten säilyttäminen joissakin jäsenvaltioissa saattaisi vähentää tehokkuutta ja lisätä kustannuksia. Koska SEPAn eräs tavoite on vähentää rajatylittävien maksujen kustannuksia, välitetyt maksuja koskevien maksutasetietojen ilmoittamisesta olisi luovuttava kokonaan.
- (37) Oikeusvarmuuden parantamiseksi on asianmukaista yhdenmukaistaa asetuksen (EY) N:o 924/2009 7 artiklassa asetetut siirtohintoja koskevat määräajat tämän asetuksen säännösten kanssa.
- (38) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 924/2009 olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa annetaan säännöt, jotka koskevat unionissa suoritettavia sellaisia euromääräisiä tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumia, joissa sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsevat unionissa tai joissa ainoa maksutapahtumaan osallistuva maksupalveluntarjoaja sijaitsee unionissa.
2. Tätä asetusta ei sovelleta
- a) maksutapahtumiin, joita maksupalveluntarjoajat sekä niiden asiamiehet tai sivukonttorit toteuttavat keskenään ja sisäisesti omaan lukuunsa;
- b) maksutapahtumiin, joissa käsittely ja katteensiirto suoritetaan suuria maksuja välittävillä maksujärjestelmillä, lukuun ottamatta suoraveloitustapahtumia, joissa maksaja ei ole nimenomaisesti pyytänyt, että maksu ohjataan suuria maksuja välittävän maksujärjestelmän kautta;
- c) maksukortilla tai vastaavalla välineellä toteutettaviin maksutapahtumiin, mukaan luettuna käteisen nostaminen, paitsi

jos maksukorttia tai vastaavaa välinettä käytetään ainoastaan vaadittujen tietojen tuottamiseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä suoraan toteutettavaa tilisiirtoa tai suoraveloitusta varten;

- d) televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettaviin maksutapahtumiin, jos tällaiset maksutapahtumat eivät johda tilisiirtoon tai suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä;
- e) direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 13 kohdassa määriteltyihin rahansiirtotapahtumiin;
- f) maksutapahtumiin, joissa siirretään sähköistä rahaa, joka on määritetty sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa, paitsi jos tällaiset maksutapahtumat johtavat tilisiirtoon tai suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidylle maksutilille ja näin yksilöidyltä maksutililtä.

3. Jos maksujärjestelyt perustuvat tilisiirroilla tai suoraveloituksilla toteutettaviin maksutapahtumiin, mutta niissä on myös valinnaisia lisäominaisuuksia tai -palveluja, tätä asetusta sovelletaan ainoastaan niiden perustana oleviin tilisiirtoihin tai suoraveloituksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tilisiirroilla' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksupalveluntarjoaja, joka on maksajan maksutilin haltija, hyvittää maksunsaajan maksutiliä yhdellä tai useammalla maksajan maksutililtä toteutettavalla maksutapahtumalla maksajan antaman määräjksen perusteella;
- 2) 'suoraveloituksella' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman maksajan suostumuksella;
- 3) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja sallii maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä, tai, jos maksajan maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksutoimeksiannon maksunsaajan maksutilille;
- 4) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka on maksutapahtuman kohteena olevien varojen aiottu vastaanottaja;
- 5) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

- 6) 'maksujärjestelmällä' varojensiirotjärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle tai katteensiirotolle;
- 7) 'maksujärjestelyllä' tällaiseen järjestelyyn osallistujien välisen koko unionissa ja jäsenvaltioiden sisällä tapahtuvien maksujen suorittamista koskevien maksupalveluntarjoajien hyväksymien sellaisten yhtenäisten sääntöjen, käytänteiden, standardien ja/tai täytäntöönpanoa koskevien ohjeiden kokonaisuutta, joka on erillinen sellaisesta infrastruktuuri- tai maksujärjestelmästä, jolla tuetaan mainitun järjestelyn käyttöä;
- 8) 'maksupalveluntarjoajalla' direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvia maksupalveluntarjoajia sekä direktiivin 2007/64/EY 26 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ 2 artiklassa lueteltuja elimiä, joihin direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 3 kohdan nojalla ei sovelleta tuon direktiivin säännöksiä;
- 9) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua maksajan tai maksunsaajan ominaisuudessa;
- 10) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen siirtämisestä unionissa olevien maksutilien välillä, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 11) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 12) 'siirto hinnalla' maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä suoraveloitustapahtumasta maksettua maksua;
- 13) 'monenvälisellä siirto hinnalla' useamman kuin kahden maksupalveluntarjoajan välisen järjestelyn alaista monenvälistä siirto hintaa;
- 14) 'BBAN-tilinumerolla' maksutilin numeroa, joka on jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan ylläpitämän yksittäisen maksutilin yksiselitteinen tunnistus ja jota voidaan käyttää vain kansallisiin maksutapahtumiin, kun taas rajatylittävissä maksutapahtumissa sama maksutili yksilöidään IBAN-maksutilinumerolla;
- 15) 'IBAN-tilinumerolla' kansainvälistä maksutilin numeroa, joka on jäsenvaltiossa olevan maksutilin yksiselitteinen tunnistus ja jonka osat Kansainvälinen standardisoimisjärjestö (ISO) on eritellyt;
- 16) 'BIC-koodilla' koodia (Business Identifier Code), jolla maksupalveluntarjoaja yksilöidään yksiselitteisesti ja jonka osat ISO on eritellyt;
- 17) 'ISO 20022 XML -standardilla' ISO:n määrittelemää rahaliikenteen sähköisten sanomien kehittämiseen tarkoitettua standardia, johon sisältyy XML-syntaksin mukainen maksutapahtumien fyysinen kuvaus, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia maksutapahtumia koskevien liiketoimintasääntöjen ja kyseisiin maksutapahtumiin sovellettavien unionin laajuisten järjestelyjen täytäntöönpanoa koskevien ohjeiden mukaisesti;
- 18) 'suuria maksuja välittävillä maksujärjestelmillä' maksujärjestelmiä, joiden päätarkoituksena on erittäin kiireellisten ja lähinnä määrältään suurien yksittäisten maksutapahtumien käsitteleminen, selvittäminen tai suorittaminen;
- 19) 'suorituspäivällä' päivää, jolloin varojen siirtoon liittyvät veloitteet hoidetaan maksajan maksupalveluntarjoajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajan välillä;
- 20) 'perinnällä' suoraveloitustapahtuman osaa, joka alkaa maksunsaajan käynnistäessä maksun ja päättyy, kun maksajan maksutiliä on veloitettu tavanomaisesti;
- 21) 'valtuutuksella' maksajan maksunsaajalle sekä (suoraan tai epäsuorasti maksunsaajan kautta) maksajan maksupalveluntarjoajalle antamaa suostumusta ja lupaa, jonka nojalla maksunsaaja voi käynnistää perinnän maksajan ilmoittaman maksutilin veloittamiseksi ja jolla maksajan maksupalveluntarjoajalle annetaan lupa tällaisten määräysten noudattamiseen;
- 22) 'pieniä maksuja välittävällä maksujärjestelmällä' maksujärjestelmää, jonka päätarkoituksena on käsitellä, selvittää tai suorittaa tilisiirtoja tai suoraveloituksia, jotka yleensä yhdistetään lähettämistä varten ja jotka ovat määrältään etupäässä pieniä eivätkä ole kiireellisiä, ja joka ei ole suuria maksuja välittävä maksujärjestelmä;
- 23) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohdantana on komission suosituksen 2003/361/EY ⁽²⁾ liitteen 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 24) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinonsa tai ammattinsa harjoittamiseen;
- 25) 'R-maksutapahtumalla' maksutapahtumaa, jota maksupalveluntarjoaja ei voi toteuttaa asianmukaisesti tai joka johtaa poikkeuskäsittelyyn muun muassa varojen puutteen, maksun peruuttamisen, virheellisen määrän tai päivämäärän, valtuutuksen puuttumisen taikka väärän tai suljetun tilin vuoksi;
- 26) 'rajatylittävällä maksulla' maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 27) 'kansallisella maksutapahtumalla' maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

28) 'viittaosapuolella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka puolesta maksaja suorittaa maksun, ja 'laskuttajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka puolesta maksunsaaja vastaanottaa maksun.

3 artikla

Saavutettavuus

1. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan, joka on saavutettavissa maksujärjestelyn mukaisesti suoritettavien kansallisten tilisiirtojen osalta, on oltava saavutettavissa unionin laajuisen maksujärjestelyn sääntöjen mukaisesti sellaisten tilisiirtojen osalta, jotka maksaja on käynnistänyt missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan välityksellä.

2. Maksajan maksupalveluntarjoajan, joka on saavutettavissa maksujärjestelyn mukaisesti suoritettavien kansallisten suoraveloitusten osalta, on oltava saavutettavissa unionin laajuisen maksujärjestelyn sääntöjen mukaisesti sellaisten suoraveloitusten osalta, jotka maksunsaaja on käynnistänyt missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan välityksellä.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan ainoastaan suoraveloituksiin, jotka ovat maksujärjestelyn mukaisesti maksajina toimivien kuluttajien saatavilla.

4 artikla

Yhteentoimivuus

1. Maksupalveluntarjoajien on käytettävä tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin sellaisia maksujärjestelyjä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) niiden säännöt ovat samat kansallisille ja rajatylittävillä tilisiirtotapahtumille unionissa ja vastaavasti kansallisille ja rajatylittävillä suoraveloitustapahtumille unionissa; ja
- b) maksujärjestelyyn osallistujat edustavat valtaosaa maksupalveluntarjoajista valtaosassa jäsenvaltioita ja muodostavat enemmistön unionin maksupalveluntarjoajista, kun huomioon otetaan erikseen ainoastaan tilisiirtoja tai suoraveloituksia tarjoavat maksupalveluntarjoajat.

Jos maksajasta ja maksunsaajasta kumpikaan ei ole kuluttaja, ensimmäisen alakohdan b alakohdasta sovellettaessa huomioon otetaan ainoastaan jäsenvaltiot, joissa maksupalveluntarjoajat asettavat saataville tällaisia palveluja, sekä ainoastaan tällaisia palveluja tarjoavat maksupalveluntarjoajat.

2. Pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän hoitajan tai, jos muodollista hoitajaa ei ole, järjestelmään unionissa osallistuvien on varmistettava, että niiden maksujärjestelmä on teknisesti yhteentoimiva unionin muiden pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien kanssa, käyttämällä kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämiä standardeja. Ne eivät myöskään saa hyväksyä liiketoimintasääntöjä, jotka rajoittavat yhteentoimivuutta unionin muiden pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien kanssa. Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä tou-

kokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ nojalla nimetyillä maksujärjestelmillä on velvollisuus varmistaa vain tekninen yhteentoimivuus muiden mainitun direktiivin nojalla nimettyjen maksujärjestelmien kanssa.

3. Tekniset esteet eivät saa estää tilisiirtojen ja suoraveloitusten käsittelyä.

4. Maksujärjestelyn omistaja tai, jos muodollista maksujärjestelyn omistajaa ei ole, markkinoille tulevan uuden pieniä maksuja välittävän maksujärjestelyn, jossa on osallistujia vähintään kahdeksasta jäsenvaltiosta, johtava osallistuja voi pyytää sen jäsenvaltion, jossa maksujärjestelyn omistaja tai johtava osallistuja sijaitsee, toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta lupaa poiketa väliaikaisesti 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan vaatimuksista. Nämä toimivaltaiset viranomaiset voivat, kuuluttuaan niiden toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista, joissa uudella maksujärjestelyllä on osallistuja, komissiota ja Euroopan keskuspankkia, myöntää tällaisen poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi. Näiden toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä päätöksensä perustana uudella maksujärjestelyllä olevia mahdollisuuksia kehittyä täysimittaiseksi yleiseurooppalaiseksi maksujärjestelyksi sekä sen vaikutusta kilpailun parantamiseen tai innovoinnin edistämiseen.

5. Lukuun ottamatta maksupalveluja, joihin sovelletaan poikkeusta 16 artiklan 4 kohdan nojalla, tätä artiklaa aletaan soveltaa 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen.

5 artikla

Tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumia koskevat vaatimukset

1. Maksupalveluntarjoajien on suoritettava tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumat seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) niiden on käytettävä liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilitunnistetta maksutilien yksilöimiseksi riippumatta kyseisten maksupalveluntarjoajien sijainnista;
- b) niiden on käytettävä liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja lähettäessään maksutapahtumia toiselle maksupalveluntarjoajalle tai pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän välityksellä;
- c) niiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjä käyttää liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilitunnistetta maksutilien yksilöimiseksi siitä riippumatta, sijaitsevatko sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja tai maksutapahtumaan osallistuva ainoa maksupalveluntarjoaja samassa jäsenvaltiossa vai eri jäsenvaltioissa;
- d) jos maksupalvelunkäyttäjä, joka ei ole kuluttaja tai mikro-yritys, käynnistää tai vastaanottaa yksittäisiä tilisiirtoja tai yksittäisiä suoraveloituksia, joita ei lähetetä yksitellen vaan jotka on lähetystä varten niputettu yhteen, niiden on varmistettava, että käytetään liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja;

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

Maksupalveluntarjoajien on maksupalvelunkäyttäjän nimenomaisesta pyynnöstä käytettävä liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja suhteissaan kyseiseen maksupalvelunkäyttäjään, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamista.

2. Jollei direktiivin 95/46/EY täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä säädetystä velvoitteista muuta johdu, maksupalveluntarjoajien on suoritettava tilisiirrot seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksaja toimittaa liitteen 2 kohdan a alakohdassa eriteltyt tietoalkiot;
- b) maksajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava liitteen 2 kohdan b alakohdassa eriteltyt tietoalkiot maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle;
- c) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville liitteen 2 kohdan d alakohdassa eriteltyt tietoalkiot.

3. Jollei direktiivin 95/46/EY täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä säädetystä velvoitteista muuta johdu, maksupalveluntarjoajien on suoritettava suoraveloitukset seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että
 - i) maksunsaaja toimittaa liitteen 3 kohdan a alakohdassa eriteltyt tietoalkiot ensimmäisen suoraveloituksen, yksittäisen suoraveloituksen ja kunkin myöhemmän maksutapahtuman yhteydessä;
 - ii) maksaja antaa suostumuksen sekä maksunsaajalle että maksajan maksupalveluntarjoajalle (suoraan tai epäsuorasti maksunsaajan kautta), maksunsaaja tai tämän puolesta toimiva kolmas osapuoli tallentaa valtuutukset yhdessä niiden myöhempien muutosten tai peruutuksen kanssa ja maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ilmoittaa maksunsaajalle tästä vaatimuksesta direktiivin 2007/64/EY 41 ja 42 artiklan mukaisesti;
- b) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksajan maksupalveluntarjoajalle liitteen 3 kohdan b alakohdassa eriteltyt tietoalkiot.
- c) maksajan maksupalveluntarjoajan on toimitettava maksajalle tai asetettava tämän saataville liitteen 3 kohdan c alakohdassa eriteltyt tietoalkiot;
- d) maksajalla on oltava oikeus määrätä maksupalveluntarjoajansa
 - i) rajoittamaan suoraveloituserinnän tiettyyn summaan tai jaksotukseen taikka molempiin;
 - ii) tarkistamaan kukin suoraveloitustapahtuma ja tarkastamaan valtuutusta koskevien tietojen perusteella, ovatko kyseisen suoraveloitustapahtuman suuruus ja jaksotus samat kuin valtuutuksessa sovitut, ennen kuin maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksujärjestelyn mukaisessa valtuutuksessa ei anneta oikeutta palautukseen;

iii) estämään kaikki suoraveloitukset maksajan maksutilille tai estämään kaikki suoraveloitukset, jotka yksi tai useampi yksilöity maksunsaaja käynnistää, tai hyväksymään ainoastaan yhdeltä tai useammalta yksilöidyltä maksunsaajalta tulevat suoraveloitukset.

Jos maksaja ja maksunsaaja eivät kumpikaan ole kuluttajia, maksupalveluntarjoajien ei tarvitse noudattaa d alakohdan i, ii tai iii alakohtaa.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle d alakohdassa tarkoitetuista oikeuksista direktiivin 2007/64/EY 41 ja 42 artiklan mukaisesti.

Maksunsaajan on lähetettävä valtuutukseen liittyvät tiedot maksupalveluntarjoajalle ensimmäisen suoraveloitustapahtuman, yksittäisten suoraveloitustapahtumien ja kunkin myöhemmän suoraveloitustapahtuman yhteydessä, ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on lähetettävä tällaiset valtuutukseen liittyvät tiedot maksajan maksupalveluntarjoajalle kunkin suoraveloitustapahtuman yhteydessä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi maksunsaajan, joka hyväksyy tilisiirrot, on ilmoitettava maksajilleen liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitunnisteensa sekä kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2014 asti ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016 asti maksupalveluntarjoajansa BIC-koodi aina kun tilisiirtoa pyydetään, mutta vain kun se on välttämätöntä.

5. Maksajan on ilmoitettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitunnisteensa ennen ensimmäistä suoraveloitustapahtumaa. Maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi on ilmoitettava kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2014 asti ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016 asti, mutta vain kun se on välttämätöntä.

6. Jos maksajan ja maksajan maksupalveluntarjoajan välisessä puitesopimuksessa ei anneta oikeutta palautukseen, maksajan maksupalveluntarjoajan on tarkistettava kukin suoraveloitustapahtuma tarkastaakseen valtuutusta koskevien tietojen perusteella, onko kyseisen suoraveloitustapahtuman suuruus sama kuin valtuutuksessa sovitettu, ennen kuin maksajan maksutiliä veloitetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan soveltamista.

7. Maksupalveluntarjoajat eivät kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivän helmikuuta 2014 jälkeen ja rajatylittävien maksutapahtumien osalta 1 päivän helmikuuta 2016 jälkeen saa vaatia maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan maksajan maksupalveluntarjoajan eikä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodia.

8. Maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat eivät saa periä lisämaksuja tietojenlukuprosessista, jonka avulla tuotetaan automaattisesti valtuutus sellaisia maksutapahtumia varten, jotka on käynnistetty maksukortilla tai maksukortin avulla myyntipisteessä ja jotka johtavat suoraveloitukseen.

6 artikla**Päättymispäivät**

1. Tilisiirrot on 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen suoritettava 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa sekä liitteen 1 ja 2 kohdassa säädettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

2. Suoraveloitukset on 1 päivästä helmikuuta 2014 alkaen suoritettava 8 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 5 artiklan 1, 3, 5, 6 ja 8 kohdassa sekä liitteen 1 ja 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Suoraveloitukset on 1 päivästä helmikuuta 2017 alkaen suoritettava 8 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti kansallisten maksutapahtumien osalta ja 1 päivänä marraskuuta 2012 alkaen rajatylittävien maksutapahtumien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

4. Kansallisten maksutapahtumien osalta jäsenvaltio tai asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella, jäsenvaltion maksupalveluntarjoajat voivat, otettuaan huomioon ja arvioituaan asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten valmistautumisen ja valmiuden, asettaa määräaikoja, jotka ovat lyhyempiä kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut.

7 artikla**Valtuutusten voimassaolo ja oikeus palautukseen**

1. Maksunsaajan ennen 1 päivää helmikuuta 2014 voimassa oleva lupa suorittaa toistuvia suoraveloituksia perinteisessä maksujärjestelyssä on edelleen voimassa myös tämän päivämäärän jälkeen, ja sen katsotaan merkitsevän maksajan maksupalveluntarjoajalle annettua suostumusta, jonka mukaan tämä saa suorittaa toistuvia suoraveloituksia, jotka asianomainen maksunsaaja perii tämän asetuksen mukaisesti, jos ei ole olemassa kansallista lainsäädäntöä tai asiakassopimuksia, jotka koskevat suoraveloitustuotteiden voimassaolon jatkamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa valtuutuksissa on sallittava palautukset ilman ehtoja sekä palautukset, jotka päivätään takautuvasti palautetun maksun päivämäärän mukaisiksi, jos tällaisista palautuksista on määrätty voimassa olevassa valtuutuksessa.

8 artikla**Suoraveloitustapahtumia koskevat siirtohinnot**

1. Suoraveloitustapahtumiin ei saa soveltaa suoraveloitustapahtumakohtaisia monenvälisiä siirtohintoja tai muita sovittuja korvauksia, joilla on sama tavoite tai vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. R-maksutapahtumiin voidaan soveltaa monenvälisiä siirtohintaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) järjestelyllä pyritään kohdistamaan kustannukset tehokkaasti maksupalveluntarjoajaan, joka tai jonka maksupalvelunkäyttäjä on aiheuttanut kyseisen R-maksutapahtuman, ottaen samalla huomioon maksutapahtumakustannukset sekä varmistetaan, ettei maksajaa veloiteta automaattisesti ja että maksupalveluntarjoajaa on kielletty veloittamasta maksupalvelun-

käyttäjältä tietyntyyppisiä R-maksutapahtumakohtaisia siirtohintoja, jotka ovat suurempia kuin maksupalveluntarjoajalle tällaisista maksutapahtumista aiheutuvat kustannukset;

b) siirtohinnot ovat tiukasti kustannusperusteisia;

c) siirtohintojen taso ei ylitä R-maksutapahtuman käsittelystä sellaiselle kustannustehokkaimmalle verrannolliselle maksupalveluntarjoajalle aiheutuvia todellisia kustannuksia, joka on maksutapahtumien määrän ja palvelujen luonteen osalta järjestelyn edustava osapuoli;

d) edellä olevien a, b ja c alakohdan mukaisella siirtohintojen soveltamisella estetään se, että maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltään lisämaksuja, jotka liittyvät näillä siirtohinnoilla katettaviin kustannuksiin;

e) järjestelylle ei ole käytännöllistä ja taloudellisesti toteutuskelpoista vaihtoehtoa, joka mahdollistasi yhtä tehokkaan tai tehokkaamman R-maksutapahtumien käsittelyn ja josta aiheutuisi kuluttajille samansuuruiset tai pienemmät kustannukset.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa R-maksutapahtumia koskevien siirtohintojen laskennassa saa ottaa huomioon ainoastaan sellaiset kustannusluokat, jotka ovat kyseisen R-maksutapahtuman käsittelyn kannalta suoranaisesti ja yksiselitteisesti merkityksellisiä. Nämä kustannukset on määriteltävä tarkasti. Kustannuserittelyn, kunkin kustannustekijän yksilöinti mukaan luettuna, on sisällyttävä järjestelyyn yksinkertaisen todentamisen ja valvonnan mahdollistamiseksi.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin maksupalveluntarjoajan yksipuolisiin järjestelyihin ja maksupalveluntarjoajien kahdenvälisiin järjestelyihin, joilla on sama tavoite tai vaikutus kuin monenvälisellä järjestelyllä.

9 artikla**Maksujen käyttömahdollisuus**

1. Maksaja, joka tekee tilisiirron maksunsaajalle, joka on unionissa sijaitsevan maksutilin haltija, ei saa yksilöidä jäsenvaltiota, jossa tuon maksutilin on sijaittava, mikäli maksutili on 3 artiklan mukaisesti saavutettavissa.

2. Maksunsaaja, joka hyväksyy tilisiirron tai käyttää suoraveloitusta periäkseen varoja maksajalta, joka on unionissa sijaitsevan maksutilin haltija, ei saa yksilöidä, missä jäsenvaltiossa tuon maksutilin on sijaittava, mikäli maksutili on 3 artiklan mukaisesti saavutettavissa.

10 artikla**Toimivaltaiset viranomaiset**

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaisiksi viranomaisiksi, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta, julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännössä tunnustettuja elimiä taikka kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettuja viranomaisia, kansalliset keskuspankit mukaan luettuina. Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomaiselle) näitä viranomaisia koskevat myöhemmät muutokset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi niissä asioissa toimivaltainen viranomainen, joita tämä asetus koskee, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, noudattavatko maksupalveluntarjoajat tätä asetusta tehokkaasti, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän noudattamisen varmistamiseksi. Niiden on toimittava keskenään yhteistyössä direktiivin 2007/64/EY 24 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013 annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2013 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin tehtävät muutokset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia ei sovelleta kuluttajiin.

12 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaisia ja tehokkaita tuomioistuimen ulkopuolisia kantelu- ja muutoksenhakumenettelyjä maksupalvelunkäyttäjien ja niiden maksupalveluntarjoajien välisen, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä tai perustettava tarvittaessa uusia elimiä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettujen elimien komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevat myöhemmät muutokset.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan maksupalvelunkäyttäjisiin, jotka ovat kuluttajia, tai ainoastaan maksupalvelunkäyttäjisiin, jotka ovat kuluttajia tai mikroyrityksiä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaiset säännökset komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2013.

13 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä teknisen kehityksen ja markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 31 päivästä maaliskuuta 2012 alkaen Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, Euroopan keskuspankille sekä Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2017 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittyy siihen tarvittaessa ehdotuksen.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat sallia, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat maksupalvelunkäyttäjille 1 päivään helmikuuta 2016 asti

kansallisia maksutapahtumia koskevia muuntopalveluja, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät, jotka ovat kuluttajia, voivat edelleen käyttää BBAN-tilinumeroa liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun maksutilunnisteen sijaan, edellyttäen että yhteentömmivuus on varmistettu muuntamalla maksajan ja maksunsaajan BBAN-tilinumero teknisesti ja turvallisesti liitteen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuiksi maksutilunnisteksi. Tämä maksutilunniste on toimitettava maksun käynnistävälle maksupalvelunkäyttäjälle tarvittaessa ennen maksun suorittamista. Maksupalveluntarjoajat eivät tällaisissa tapauksissa saa periä maksupalvelunkäyttäjiltä mitään näihin muuntopalveluihin suoraan tai välillisesti liittyviä maksuja.

2. Euromääräisiä maksupalveluja tarjoavien maksupalveluntarjoajien, jotka sijaitsevat sellaisessa jäsenvaltiossa jonka rahayksikkö ei ole euro, on euromääräisiä maksupalveluja tarjotessaan noudatettava 3 artiklaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016. Jos euro otetaan käyttöön tällaisen jäsenvaltion rahayksikkönä ennen 31 päivää lokakuuta 2015, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien on kuitenkin noudatettava 3 artiklaa vuoden kuluessa siitä, kun kyseinen jäsenvaltio on liittynyt euroalueeseen.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta kaikkia tai joitakin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin sovellettavia vaatimuksia niihin tilisiirtotapahtumiin tai suoraveloitustapahtumiin, joiden yhteenlaskettu markkinaosuus on Euroopan keskuspankin vuosittain julkaisemien maksutilastojen perusteella alle 10 prosenttia tilisiirtotapahtumien tai suoraveloitustapahtumien kokonaismäärästä kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta kaikkia tai joitakin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia niihin maksutapahtumiin, jotka on käynnistetty myyntipaikassa maksukortilla ja jotka johtavat suoraveloitukseen BBAN- tai IBAN-tilinumerolla yksilöidyltä maksutililtä ja näin yksilöidylle maksutilille.

5. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jättävät 1 päivään helmikuuta 2016 asti soveltamatta 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä erityisvaatimusta käyttää liitteen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sanomamuotoja maksupalvelunkäyttäjiin, jotka käynnistävät tai vastaanottavat yksittäisiä tilisiirtoja tai suoraveloituksia, jotka on niputettu yhteen lähettämistä varten. Mahdollisesta poikkeuksesta huolimatta maksupalveluntarjoajien on täytettävä 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty vaatimukset, kun maksupalvelunkäyttäjä pyytää tällaista palvelua.

6. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden saavat lykätä 5 artiklan 4, 5 ja 7 kohdassa asetettujen BIC-koodin esittämistä koskevien vaatimusten soveltamista kansallisten maksutapahtumien osalta 1 päivään helmikuuta 2016.

7. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää 1, 3, 4, 5 ja 6 kohdassa säädettyä poikkeusta, on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2013 ja sen on tämän jälkeen sallittava, että sen toimivaltainen viranomainen jättää enintään poikkeuksen voimassaoloajan soveltamatta tapauksen mukaan

joko joitakin tai kaikkia 5 artiklassa tai 6 artiklan 1 tai 2 kohdassa ja liitteessä vahvistettuja vaatimuksia kyseisissä kohdissa tai alakohdissa tarkoitettuihin maksutapahtumiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle maksutapahtumat, joihin sovelletaan poikkeusta, ja mahdolliset myöhemmät muutokset.

8. Sellaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien ja maksupalvelua sellaisessa jäsenvaltiossa käyttävien maksupalvelunkäyttäjien, jonka rahayksikkö ei ole euro, on noudatettava 4 ja 5 artiklan vaatimuksia viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016. Sellaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien hoitajien, jonka rahayksikkö ei ole euro, on noudatettava 4 artiklan 2 kohdan vaatimuksia viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016.

Jos euro otetaan käyttöön tällaisen jäsenvaltion rahayksikkönä ennen 31 päivää lokakuuta 2015, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien tai tarvittaessa pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien hoitajien sekä tuossa jäsenvaltiossa maksupalvelua käyttävien maksupalvelunkäyttäjien on kuitenkin noudatettava vastaavia säännöksiä vuoden kuluessa päivästä, jona kyseinen jäsenvaltio on liittynyt euroalueeseen, mutta aikaisintaan päivästä, jotka on vahvistettu niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden rahayksikkö on euro 31 päivästä maaliskuuta 2012 alkaen.

17 artikla

Asetuksen (EY) N:o 924/2009 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 924/2009 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 10 kohta seuraavasti:

"10. 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnan 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

(*) EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7."

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä rajatylittävistä maksuista, on oltava samat kuin ne palvelumaksut, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista."

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan 2 kohta.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa sekä, tarvittaessa ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 2012 annetun asetuksen (EU) N:o 260/2012 sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisen (*) mukaisesti, toisessa jäsenvaltioissa olevaan maksutiliin liittyvää BIC-tunnusta. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

(*) EUVL L 94, 30.3.2012 s. 22.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
N. WAMMEN

”1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä helmikuuta 2016 poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitettyjä maksuja koskevat kansalliset velvoitteet ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.”

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

b) Korvataan 2 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

c) Korvataan 3 kohdassa päivämäärä ”1 päivää marraskuuta 2012” päivämäärällä ”1 päivää helmikuuta 2017”.

6) Kumotaan 8 artikla.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE

TEKNISET VAATIMUKSET (5 ARTIKLA)

- 1) Tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumiin on sovellettava 5 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten lisäksi seuraavia teknisiä vaatimuksia:
 - a) 5 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu maksutilitunniste on oltava IBAN-tilinumero.
 - b) 5 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettu sanomamuotoa koskeva standardi on oltava ISO 20022 XML-standardi.
 - c) Tiedonantokentässä on sallittava 140 merkkiä. Maksujärjestelyissä voidaan sallia useampia merkkejä, paitsi jos tietojen siirtoon käytettävässä laitteessa on merkien määrään liittyviä teknisiä rajoituksia, jolloin sovelletaan kyseisen laitteen teknistä ylärajaa.
 - d) Maksun viitetiedot ja kaikki muut tämän liitteen 2 ja 3 kohdan mukaisesti annettavat tietoalkiot on siirrettävä maksuketjussa kokonaisina ja muuttumattomina maksupalveluntarjoajalta toiselle.
 - e) Kun maksutapahtumaa koskevat vaaditut tiedot ovat saatavilla sähköisessä muodossa, niiden on mahdollistettava täysin automaattinen ja sähköinen käsittely kaikissa käsittelyn vaiheissa maksuketjun alusta loppuun saakka (automaattinen käsittely päästä päähän), jolloin koko maksuprosessi voidaan suorittaa sähköisesti ilman tietojen uudelleen syöttämistä tai manuaalista käsittelyä. Aina kun se on mahdollista, tätä on sovellettava myös tilisiirto- ja suoraveloitustapahtumien poikkeukselliseen käsittelyyn.
 - f) Maksujärjestelyissä ei saa asettaa alarajaa tilisiirtotapahtuman ja suoraveloitustapahtuman suuruudelle, mutta niiltä ei tarvitse edellyttää sellaisten maksutapahtumien käsittelyä, joiden suuruus on nolla.
 - g) Maksujärjestelyissä ei ole velvollisuutta toteuttaa yli 999 999 999,99 euron suuruisia tilisiirtoja ja suoraveloituksia.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi tilisiirtotapahtumiin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - a) 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietoalkiot ovat seuraavat:
 - i) maksajan nimi ja/tai maksajan maksutilin IBAN-tilinumero;
 - ii) tilisiirron suuruus;
 - iii) maksunsaajan maksutilin IBAN-tilinumero;
 - iv) maksunsaajan nimi, jos se on saatavissa;
 - v) mahdolliset maksun lisätiedot.
 - b) 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietoalkiot ovat seuraavat:
 - i) maksajan nimi;
 - ii) maksajan maksutilin IBAN-tilinumero;
 - iii) tilisiirron suuruus;
 - iv) maksunsaajan IBAN-maksutilinumero;
 - v) mahdolliset maksun lisätiedot;
 - vi) mahdollinen maksunsaajan yksilöintikoodi;
 - vii) mahdollisen maksunsaajan viittausosapuolen nimi;
 - viii) mahdollinen tilisiirron tarkoitus;
 - ix) mahdollinen tilisiirron tarkoituksen luokka.
 - c) Lisäksi maksajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle seuraavat pakolliset tiedot:
 - i) maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);

- ii) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
 - iii) maksujärjestelyn yksilöintitieto;
 - iv) tilisiirron suorituspäivä;
 - v) maksajan maksupalveluntarjoajan antama tilisiirtosanomien viitenumero.
- d) 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) maksajan nimi;
 - ii) tilisiirron suuruus;
 - iii) mahdolliset maksun lisätiedot.
- 3) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi suoraveloitustapahtumiin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- a) 5 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) suoraveloitustyyppi (toistuva, kertaluonteinen, ensimmäinen, viimeinen tai korjaus);
 - ii) maksunsaajan nimi;
 - iii) maksunsaajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnällä hyvitetään;
 - iv) maksajan nimi, jos se on saatavissa;
 - v) maksajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnän vuoksi veloitetaan;
 - vi) valtuutuksen yksilöllinen viite;
 - vii) jos maksajan valtuutus on annettu 31 päivän maaliskuuta 2012 jälkeen, sen allekirjoituspäivä;
 - viii) perinnän suuruus;
 - ix) jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa muu maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut, valtuutuksen yksilöllinen viite sellaisena kuin valtuutuksen antanut alkuperäinen maksunsaaja on sen antanut;
 - x) maksunsaajan tunnistetieto;
 - xi) jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa toinen maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut, valtuutuksen antaneen alkuperäisen maksunsaajan tunnistetieto;
 - xii) mahdolliset maksunsaajalta maksajalle toimitettavat maksun lisätiedot;
 - xiii) mahdollinen perinnän tarkoitus;
 - xiv) mahdollinen perinnän tarkoituksen luokka.
- b) 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
 - ii) maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-koodi (jolleivät maksutapahtumaan osallistuvat maksupalveluntarjoajat ole toisin sopineet);
 - iii) maksajan viittausosapuolen nimi (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
 - iv) maksajan viittausosapuolen yksilöintitieto (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
 - v) maksunsaajan viittausosapuolen nimi (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
 - vi) maksunsaajan viittausosapuolen yksilöintitieto (jos se esiintyy aineettomassa valtuutuksessa);
 - vii) maksujärjestelyn yksilöintitieto;
 - viii) perinnän suorituspäivä;
 - ix) perintää koskeva maksunsaajan maksupalveluntarjoajan viite;

- x) valtuutustyyppi;
 - xi) suoraveloitustyyppi (toistuva, kertaluonteinen, ensimmäinen, viimeinen tai korjaus);
 - xii) maksunsaajan nimi;
 - xiii) maksunsaajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnällä hyvitetään;
 - xiv) maksajan nimi, jos se on saatavissa;
 - xv) maksajan sen maksutilin IBAN-tilinumero, jota perinnän vuoksi veloitetaan;
 - xvi) valtuutuksen yksilöllinen viite;
 - xvii) valtuutuksen allekirjoituspäivä, jos maksaja on antanut valtuutuksen 31 päivän maaliskuuta 2012 jälkeen;
 - xviii) perinnän suuruus;
 - xix) valtuutuksen yksilöllinen viite sellaisena kuin valtuutuksen antanut alkuperäinen maksunsaaja on sen antanut (jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa muu maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut);
 - xx) maksunsaajan tunnistetieto;
 - xxi) valtuutuksen antaneen alkuperäisen maksunsaajan tunnistetieto (jos valtuutuksen on ottanut haltuunsa toinen maksunsaaja kuin se, joka valtuutuksen on antanut);
 - xxii) mahdolliset maksunsaajalta maksajalle toimitettavat maksun lisätiedot.
- c) 5 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietokenttien ovat seuraavat:
- i) valtuutuksen yksilöllinen viite;
 - ii) maksunsaajan tunnistetieto;
 - iii) maksunsaajan nimi;
 - iv) perinnän suuruus;
 - v) mahdolliset maksun lisätiedot;
 - vi) maksujärjestelyn yksilöintitieto.
-